

ਪੈਠਾਹਾਰੀ ਦਯਾਲ ਹੋ ਗਯਾ

ਪੈਠਾਹਾਰੀ ਤੂੰ ਨ ਕਰੇ ਹੋਰ ਕਰੂ ਕੇਵਡਾ
ਮੇਰਿਆ ਸਬੇ ਜਰੂਰਤਾ ਪੁਰਿਆ ਨੁ
ਲੋਕੀ ਤਕਦੇ ਨੇ ਏਬ ਗੁਨਾਹ ਮੇਰੇ
ਤੇ ਮੈਂ ਤਕਦਾ ਰੇਹਮਤਾ ਤੇਰਿਆ ਨੁ

ਪੈਠਾਹਾਰੀ ਜਦੋਂ ਦਾ ਦਯਾਲ ਹੋ ਗਯਾ
ਕੰਗਾਲ ਸੀ ਮੈਂ ਲੋਕੋ ਮਾਲਾ ਮਾਲ ਹੋ ਗਯਾ
ਦੁਖਾਧਾਰੀ ਜਦੋਂ ਦਾ ਦਯਾਲ ਹੋ ਗਯਾ
ਕੰਗਾਲ ਸੀ ਮੈਂ ਲੋਕੋ ਮਾਲਾ ਮਾਲ ਹੋ ਗਯਾ
ਪੈਠਾਹਾਰੀ ਦਯਾਲ ਹੋ ਗਯਾ.....

ਕਤਏ ਵਾਂਗੂ ਸੀ ਮੈਂ ਕਾ ਕਾ ਬੋਲਦਾ
ਅਮ੍ਰਿਤ ਛਡ ਗੰਦਗੀ ਫਰੋਲਦਾ,
ਛੁੱਟਾ ਮੇਰਾ ਹੰਸਾ ਵਾਲਾ ਹਾਲ ਹੋ ਗਯਾ
ਪੈਠਾਹਾਰੀ ਜਦੋਂ ਦਾ

ਦੁਨਿਆ ਦਾ ਨਾ ਮੈਂ ਕੋਈ ਏਬ ਛਡੇਯਾ
ਕੰਡਿਆ ਦੇ ਵਿਚੋ ਜੋਗੀ ਆਪ ਕਦੇਯਾ
ਸਾਰੇ ਲੋਕੀ ਕੇਹੰਦੇ ਮੈਂ ਕਮਾਲ ਹੋ ਗਯਾ
ਪੈਠਾਹਾਰੀ ਜਦੋਂ ਦਾ

ਸਚੀ ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮੇਰੀ ਪੈਠਾਹਾਰਿਆ
ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਲੈ ਸਹਨੁ ਦੁਖਾਧਾਰਿਆਂ
ਜੋ ਵੀ ਦਰ ਆਯਾ ਓਹ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਗਯਾ
ਪੈਠਾਹਾਰੀ ਜਦੋਂ ਦਾ

(ਪੈਠਾਹਾਰੀ ਤੂੰ ਨਾ ਕਰੇ ਹੋਰ ਕਰੂ ਕੇਹੜਾ,
ਮੇਰੀਆਂ ਸਭੇ ਜਰੂਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨੂੰ ।
ਲੋਕੀ ਤੱਕਦੇ ਨੇ ਐਬ ਗੁਨਾਹ ਮੇਰੇ,
ਤੇ ਮੈਂ ਤੱਕਦਾ ਰਹਿਮਤਾਂ ਤੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ॥)

ਪੈਠਾਹਾਰੀ ਜਦੋਂ ਦਾ, 'ਦਿਆਲ ਹੋ ਗਿਆ ॥',
ਕੰਗਾਲ ਸੀ ਮੈਂ ਲੋਕੋ, ਮਾਲਾ ਮਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ।
ਦੁੱਖਾਧਾਰੀ ਜਦੋਂ ਦਾ, 'ਦਿਆਲ ਹੋ ਗਿਆ ॥',
ਕੰਗਾਲ ਸੀ ਮੈਂ ਲੋਕੋ, ਮਾਲਾ ਮਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ।
ਪੈਠਾਹਾਰੀ ਜਦੋਂ ਦਾ,

ਕਉਏ ਵਾਂਗੂ ਸੀ ਮੈਂ, ਕਾਂ ਕਾਂ ਬੋਲਦਾ*,
"ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੱਡ, ਗੰਦਗੀ ਫਰੋਲਦਾ" ॥
ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੇਰਾ, ਹੰਸਾਂ ਵਾਲਾ 'ਹਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ॥',,,
("ਕੰਗਾਲ ਸੀ ਮੈਂ ਲੋਕੋ, ਮਾਲਾ ਮਾਲ ਹੋ ਗਿਆ")

